



ΒΙΚΤΩΡΙΑ ΘΕΟΔΩΡΟΥ

Εὐνοημένοι

Ποίηση



ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΚΑΣΤΑΝΙΩΤΗ

ΜΠΟΡΕΙΣ ΝΑ ΖΗΣΕΙΣ

Μπορείς νά ζήσεις καί χωρίς
τά βλέμματα τῶν ἄλλων, πίο πολύ
χωρίς ἐπαίνους καί στό «λάθε»
ἄκριτος, παραγνωρισμένος.

Ὁ οὐρανός σέ τιμᾷ.
Ἡ γῆ σοῦ στρώνει τήν τρυφερή της πόα
τό νερό σέ θωπεύει, σέ ἀνανεώνει
τό βρέφος, τό ζῶο
σέ ἀγγίζει, δέχεται τό στεγνό σου χέρι.

Βγές στόν ἐξώστη, πότισε τό θάμνο
κοίταξε τόν Ἀρκτοῦρο πού ματαίως
ὅπως κι ἐσύ τήν Ἄρκτο ἀκολουθάει.
Τιμή νά σέ διώξουν ἀπό τόν οἶκο
τοῦ ἐμπορίου.
Ἐκεῖ δέν εἶχες θέση.

ΠΗΓΑΙΝΕ ΕΚΕΙ ΟΠΟΥ ΚΑΝΕΝΑΣ...

Πήγαινε ἐκεῖ ὅπου κανένας δέν πάει.
Τόλμησε τοὺς ἐπικίνδυνους δρόμους
τίς περιφρονημένες ἀτραπούς.
Ἄκουσε ἀκόμα μιὰ φορά τοὺς ἀλλότριους.

Ἐπισκέψου τίς πόλεις τῶν ἐχθρῶν.
Κρίνε αὐστηρά τήν παρόρμηση, τή φαντασία, τή φήμη.
Ψαῦσε ὁ ἴδιος τήν ἀπειλή.

Συνομίλησε μέ τοὺς ἐναντίους.
Μετάφρασε τό ἀλφάβητό τους. Δέξου
πὼς εἶναι σάν κι ἐσένα.